ततो यथाविधि प्राप्तान् भागान् प्राप्य दिवौकसः । प्रीतात्मानो ददुस्तस्मै वरान् यान् मनसेच्छति ।
स तु वव्रे वरान् देवांस्तातुमर्हथ मामितः । यश्चेहोपस्पृशेत् कूपे स सोमपगतिं लभेत् । २११०
तत्र चोर्ध्वमती राजन्नुत्पपात सरस्वती । तयोत्थितः समुत्तस्थौ पूजयंस्त्रिदिवौकसः ।
तथेति चोक्त्वा विबुधा जग्मूराजन् यथागताः । चितश्चाभ्यागमत् प्रीतः स्वमेव निलयं तदा ।
क्रुद्धस्तु स समासाद्य तावृषी भ्रातरौ तदा । उवाच परुषं वाक्यं शशाप च महातपाः ।
पशुलुब्धौ युवां यस्मान्मामुत्सृज्य प्रधावितौ । तस्माद्वृकाकृती रौद्रौ दंष्ट्रिणावभितश्चरौ ।
भवितारौ मया शप्तौ पापेनानेन कर्म्मणा । प्रसवश्चैव युवयोर्गोलाङ्गूलर्क्षवानराः । २११५
इत्युक्ते तु तदा तेन क्षणादेव विशाम्पते । तथाभूतावदृश्येतां वचनात् सत्यवादिनः ।
तत्राप्यमितविक्रान्तः स्पृष्ट्वा तोयं हलायुधः । दत्त्वा च विविधान्दानान् पूजयित्वा च वै द्विजान् ।
उदपानञ्च तं वीक्ष्य प्रशस्य च पुनः पुनः । नदीगतमदीनात्मा प्राप्तो विनशनं तदा ।
इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि गदायुद्धपर्व्वणि बलदेवतीर्थयात्रायां तीर्थकथने सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो विनशनं राजन् जगामाथ हलायुधः । शूद्राभीरान् प्रति द्वेषाद्यत्र नष्टा सरस्वती ।
तस्मात्तु ऋषयो नित्यं प्राहुर्व्विनशनेति ह । तत्राप्युपस्पृश्य बलः सरस्वत्यां महाबलः । २१२०
सुभूमिकं ततोऽगच्छत् सरस्वत्यास्तटे वरे । तत्र चाप्सरसः शुभ्रा नित्यकालमतन्द्रिताः ।
क्रीडाभिर्व्विमलाभिश्च क्रीडन्ति विमलाननाः । तत्र देवाः सगन्धर्व्वा मासि मासि जनेश्वर ।
अभिगच्छन्ति तत्तीर्थं पुण्यं ब्राह्मणसेवितं । तत्रादृश्यन्त गन्धर्व्वास्तथैवाप्सरसाङ्गणाः ।
समेत्य सहिता राजन् यथाप्राप्तं यथासुखं । तत्र मोदन्ति देवाश्च पितरश्च सवीरुधः ।
पुण्यैः पुष्पैः सदा दिव्यैः कीर्य्यमाणाः पुनः पुनः । आक्रीडभूमिः सा राजन् तासामप्सरसां शुभा । २१२५
सुभूमिकेति विख्याता सरस्वत्यास्तटे वरे । तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च वसु विप्राय माधवः ।
श्रुत्वा गीतञ्च तद्दिव्यं वादित्राणाञ्च निस्वनं । छायाश्च विपुला दृष्ट्वा देवगन्धर्व्वरक्षसां ।
गन्धर्व्वाणां ततस्तीर्थमागच्छद्रोहिणीसुतः । विश्वावसुमुखास्तत्र गन्धर्व्वास्तपसाऽन्विताः ।
नृत्यवादित्रगीतञ्च कुर्व्वन्ति सुमनोरमं । तत्र दत्त्वा हलधरो विप्रेभ्यो विविधं वसु ।
अजाविकं गोखरोष्ट्रं सुवर्णं रजतं तथा । भोजयित्वा द्विजान् कामैः सन्तर्प्य च महाधनैः । २१३०
प्रययौ सहितो विप्रैस्तूयमानश्च माधवः । तस्माद्गान्धर्व्वतीर्थाच्च महाबाहुररिन्दमः ।
गर्गस्रोतो महातीर्थमाजगामैककुण्डली । तत्र गर्गेण वृद्धेन तपसा भावितात्मना ।
कालज्ञानगतिश्चैव ज्योतिषाञ्च व्यतिक्रमः । उत्पाता दारुणाश्चैव शुभाश्च जनमेजय ।
सरस्वत्याः शुभे तीर्थे विदिता वै महात्मना । तस्य नाम्ना च तत्तीर्थं गर्गस्रोत इति स्मृतं ।
तत्र गर्गं महाभागमृषयः सुव्रता नृप । उपासाञ्चक्रिरे नित्यं कालज्ञानं प्रति प्रभो । २१३५
तत्र गत्वा महाराज बलः श्वेतानुलेपनः । विधिवद्धि धनं दत्त्वा मुनीनां भावितात्मनां ।
उच्चावचांस्तथा भक्ष्यान् विप्रेभ्यो विप्रदाय सः । नीलवासास्तदाऽगच्छच्छङ्खतीर्थं महायशाः ।